

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

VOKSDAMEN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Voksdamen.

Fru Pinkertons dyre Aftenkaabe.

Farce af Nordisk Filmskompagni.

I Hovedrollerne:

Fru Else Frølich, Gyda Aller, (Torben Meyer) Carl Lauritzen.

Da den berømte Privatopdager Cæsar Pinkerton en Aften skal i Teatret med sin Frue, bliver denne pludselig klar over, at hendes Aftenkaabe er ved at blive noget forældet. Hun stiller derfor som Betingelse for at gaa med ud den Aften, at hendes Mand allerede næste Dag skal forære hende en ny Aftenkaabe. Det mener den goede Pinkerton ikke at kunne forpligte sig til, og det ender med, at han forlader Hjemmet i Vrede og lader sin fordringsfulde Hustru ene tilbage. Tilfældigt møder han en af sine Venner, som fører ham sammen med sin Veninde, der bærer det skønne Navn Juliane. Nævnte Dame faar det noget fejlagtige Indtryk af Opdageren, at han er meget rundhaandet, — og da hun netop trænger meget stærkt til at faa sin gamle Aftenkaabe fornyet, brænder hun selv Hul i den og beskylder Pinkerton for at have gjort det. Hendes Snedighed lønnes dog ikke, for »Synderen« føler ikke Trang til at optræde som Mæcen — men foretrækker at falde i Unaade hos den Skønne.

Den næste Dag faar han et Brev fra den fortørnede Juliane. Hun sætter ham Stævne i Magasin »Grand«s Tesalon Kl. 6 og forlanger at faa sin forbrændte Kaabe erstattet. Ellers vil hun ikke vige tilbage for at henvende sig til hans Kone. — Pinkerton anser det for klogest at følge Damens Kalדelse og rykke ud med Skadeserstatningen. Fru Pinkerton har imidlertid ogsaa faaet mulighed til at gøre sig bekendt med Truselsbrevet og skjuler sig i Tesalonen lidt før 6 for at overvære Stævnemødet. For at undgaa at blive opdaget af sin Mand, smutter hun ind i et af Udstillingsvinduerne og paatager sig en »Voksdame«s Skikkelse. Hun bliver til sin Harme Vidne til, at hendes Mand forærer den hende ubekendte Juliane en elegant Aftenkaabe, — hvorefter Parret forlader Ferretningen. Den rasende Frue kan imidlertid ikke slippe ud fra sit Skjulested, — og det ender med, at hun kommer til at tilbringe en Del Aften- og Nattetimer i Magasinet. Til alt Uhed bliver der samme Nat begaaet Indbiud i Magasinet, og Fruen bliver anholdt som mistænkt for at høre med til Tyvebanden. Hendes Mand, der er Magasinet Konsulent i Kriminalaffærer, bliver tilkaldt, og Sagen bliver nu opklaret. Men den beklagelsesværdige Pinkerton bliver dog først nødt til at rykke ud med Pengene for en pragtfuld Aftenkaabe, som hans Kone har svøbt om sig, da hun paa et tidligere Tidspunkt maatte give Gæstecpræden som »Voksdame«.

Voksdamen.

Da den berømte Privatopdager, Cæsar Pinkerton, en Aften skal i Teatret med sin Frue, bliver denne pludselig klar over, at hendes Aftenkaabe er ved at blive noget forældet. Hun stiller derfor som Betingelse for at gaa med ud den Aften, at hendes Mand allerede næste Dag skal forære hende en ny Aftenkaabe. Det mener den gode Pinkerton ikke at kunne forpligte sig til, og det ender med, at han forlader Hjemmet i Vrede og lader sin fordringsfulde Hustru ene tilbage. Milfældigt møder han en af sine Venner, som fører ham sammen med sin Veninde, der bærer det skønne Navn Juliane. Nævnte Dame faar det noget fejlagtige Indtryk af Opdageren, at han er meget rundhaandet, - og da hun netop trænger meget stærkt til at faa sin gamle Aftenkaabe fornyet, brænder hun selv Hul i den og beskylder Pinkerton for at have gjort det. Hendes Snedighed lønnes dog ikke, for "Synderen" føler ikke Trang til at optræde som Mæcen - men foretrækker at falde i Unaade hos den Skønne.

Den næste Dag faar han et Brev fra den fortørnede Juliane. Hun sætter ham Stævne i Magasin "Grand"s Tesalon Kl. 6 og forlanger at faa sin forbrændte Kaabe erstattet. Ellers vil hun ikke vige tilbage for at henvende sig til hans Kone - - - Pinkerton anser det for klogest at følge Damens Kaldelse og rykke ud med Skadeserstatningen. Fru Pinkerton har imidlertid ogsaa faaet Lejlighed til at gøre sig bekendt med Truælsbrevet og skjuler sig i Tosalonen lidt før 6 for at overvære Stævnemødet. For at undgaa at blive opdaget af sin Mand, smutter hun ind i et af Udstillingsvinduerne og paatager sig en "Voksdame"s Skikkelse. Hun bliver til sin Harme Vidne til, at hendes Mand forærer den hende ubekendte Juliane en elegant Aftenkaabe, - hvorefter Parret forlader Forretningen. Den rasende Frue kan imidlertid ikke slippe ud fra sit Skjulested, - og det ender med, at hun kommer til at tilbringe en Del Aften- og Nattetimer i Magasinet. Til alt Uhed bliver der

(Voksdamen)

samme Nat begaaet Indbrud i Magasinet, og Fruen bliver anholdt som mistænkt for at høre med til Tyvebanden. Hendes Mand, der er Magasinets Konsulent i Kriminalaffærer, bliver tilkaldt, og Sagen bliver nu opklaret. Men den beklagelsesværdige Pinkerton bliver dog først nødt til at rykke ud med Pengene for en pragtfuld Aftenkaabe, som hans Kone har svøbt om sig, da hun paa et tidligere Tidspunkt maatte give Gæsteoptræden som "Voksdame".

(Vorbericht)

Wiederholung der Vorträge, die im Rahmen der Filmkunst und Filmwissenschaften am 1. Februar 1921 vor dem Deutschen Konservatorium für Musik und darstellende Kunst in Berlin gehalten wurden.

Die Vorträge sind von den Rednern selbst verfasst und enthalten eine Zusammenfassung ihrer Meinungen über die Entwicklung der Filmkunst und Filmwissenschaften in Deutschland.

Die Vorträge sind von den Rednern selbst verfasst und enthalten eine Zusammenfassung ihrer Meinungen über die Entwicklung der Filmkunst und Filmwissenschaften in Deutschland.

G E L B S T E R N.

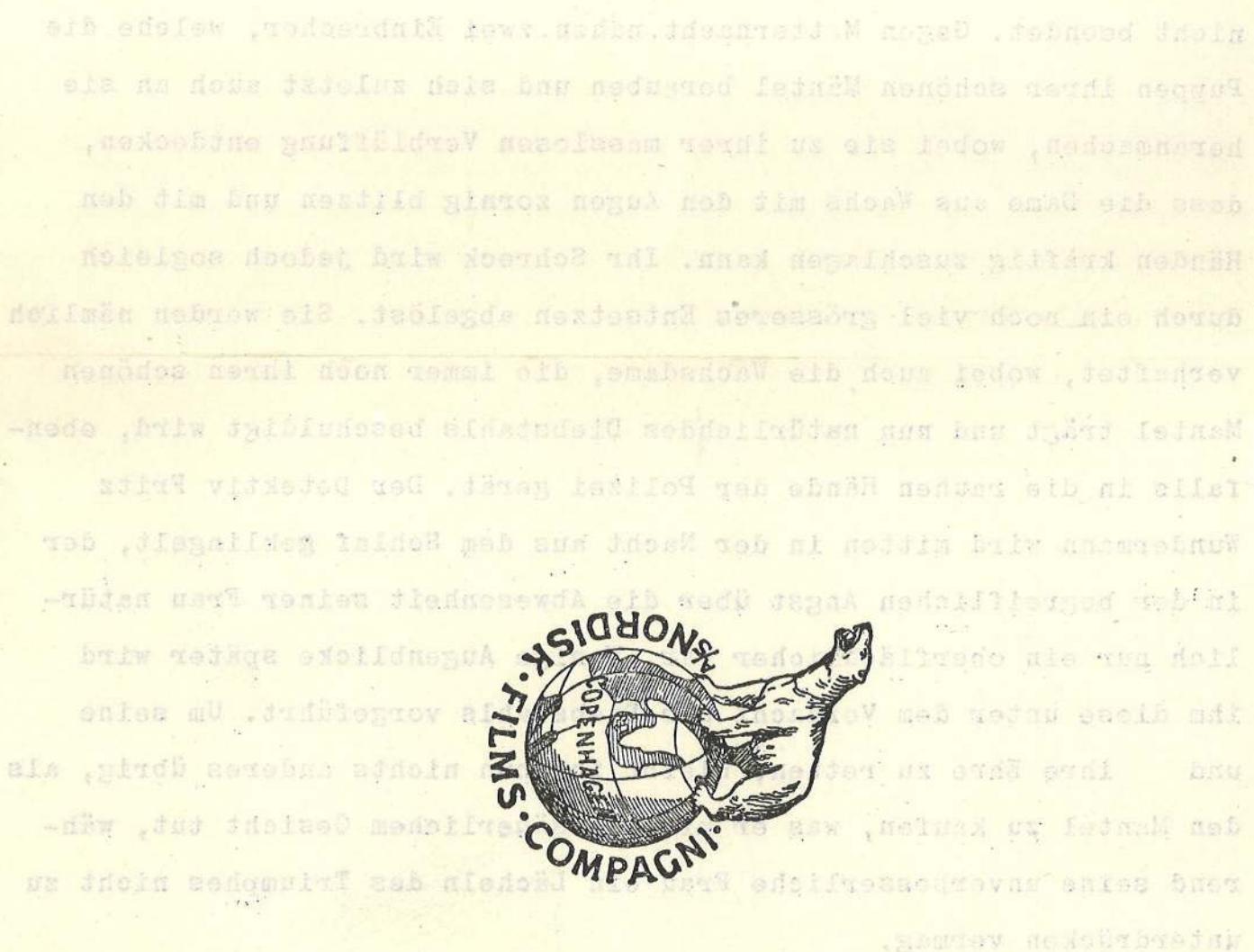
----- Lustspiel.

Der Detektiv Fritz Wundermann lebt mit seiner Frau in glücklicher Ehe, die nur zuweilen durch übertriebene Toilettenwünsche getrübt wird. Auch heute, kurz vor Beginn der Theatervorstellung, erklärt die junge Frau, dass von der Anschaffung eines neuen Theatermantels ihr Wohl und die Ehre seines Namens abhingen, und weigert sich, in dem "alten Möbel" auszugehen. Wundermann versucht in dieser Situation ein schon oft erprobtes wirksames Mittel. Er lässt seine Frau einfach zu Hause sitzen, um allein ins Theater zu gehen. Unterwegs jedoch trifft er einen guten Freund, der ihn in ein Weinrestaurant verschleppt und ihn dort seiner kleinen Freundin Julianne vorstellt. Auch Julianne leidet an ihrem Theatermantel und hat mit ihrem Freunde einen ähnlichen Streit gehabt, wie Fritz Wundermann mit seiner Frau, nur dass Julianne bedeutend schlauer ist. Sie singt heimlich ein Loch in ihren Mantel und weiß es so einzurichten, dass der Detektiv sich als Urheber fühlt. Julianne zögert auch nicht, ihn haftbar zu machen und bestellt ihn schriftlich in den Erfrischungsraum von Werthmann, wo eine Auswahl der schönsten Mäntel ihm Gelegenheit genug gibt, den Schaden zu ersetzen. Allein Frau Wundermann hat Julianes Brief gelesen und eilt ebenfalls dorthin um das Stell-dichein zu belauschen und zur rechten Zeit -- für ihres Mannes Beutel -- zu beenden. Es findet sich jedoch kein Versteck, und die junge Frau, in die Enge getrieben, findet keine andere Möglichkeit, zu verduften, als unter einem der ausgestellten Mäntel als Wachsdame zu verschwinden. Sie hat auch die Genugtuung, dass ihr Mann Julianne durch seinen Geiz enttäuscht, sodass die Beiden erzürnt auseinandergeraten. Aber auch für den armen wächsernen Gelbstern wird die Lage allmählich kritisch. Nicht nur, dass sie sich mit steifen Armen andauernd auf ihrem Sockel drehen muss, sondern sie wird auch in dem Warenhaus eingeschlossen, ehe sie eine Gelegenheit zur Flucht findet. Aber damit sind ihre Prüfungen noch

nicht beendet. Gegen Mitternacht nahen zwei Einbrecher, welche die Puppen ihrer schönen Mäntel berauben und sich zuletzt auch an sie heranmachen, wobei sie zu ihrer masslosen Verblüffung entdecken, dass die Dame aus Wachs mit den Augen zornig blitzen und mit den Händen kräftig zuschlagen kann. Ihr Schreck wird jedoch sogleich durch ein noch viel grösseres Entsetzen abgelöst. Sie werden nämlich verhaftet, wobei auch die Wachsdame, die immer noch ihren schönen Mantel trägt und nun natürlich des Diebstahls beschuldigt wird, ebenfalls in die rauen Hände der Polizei gerät. Der Detektiv Fritz Wundermann wird mitten in der Nacht aus dem Schlaf geklingelt, der in der begreiflichen Angst über die Abwesenheit seiner Frau natürlich nur ein oberflächlicher war. Wenige Augenblicke später wird ihm diese unter dem Verdacht des Diebstahls vorgeführt. Um seine und ihre Ehre zu retten, bleibt ihm nun nichts anderes übrig, als den Mantel zu kaufen, was er mit süsssäuerlichem Gesicht tut, während seine unverbesserliche Frau ein Lächeln des Triumphes nicht zu unterdrücken vermag.

.....

(Gebürgte)

La dame en cire.

Le célèbre détective privé César Pinkerton et sa dame vont passer la soirée au théâtre. Mais tout à coup Mme Pinkerton s'aperçoit que son manteau de soir est vieux et usé et elle dit qu'elle n'ira pas au théâtre à moins que son mari ne promette de lui donner un nouveau manteau de soir, et elle veut l'avoir déjà le lendemain.

Mais Pinkerton n'a pas la moindre envie de délier sa bourse et lui dit, que si elle ne veut pas l'accompagner tant pis pour elle, il s'en ira seul. Par hasard il rencontre un ancien ami qui est en compagnie d'une charmante petite femme, qui porte le joli nom de Juliette.

La dame en question prenant Pinkerton pour un homme généreux et ayant envie elle aussi d'un nouveau manteau du soir, elle met le feu à son manteau et accuse Pinkerton d'en avoir été la cause. Le "pécheur" ne sent cependant pas la moindre envie d'agir en Mécène et préfère d'en courir la disgrâce de la belle. Le lendemain il reçoit une lettre de la furieuse Juliette. Elle lui donne rendez-vous au "tea room" des "Grandes Magasins" et lui prévient que s'il ne revient pas l'indemniser elle s'adressera à sa femme. Pinkerton jugeant plus prudent de se rendre à l'appel de Mlle Juliette se trouve au "tea room" à l'heure convenue. Un peu avant 6. heures Mme Pinkerton arrive au "tea room" pour assister au rendez-vous.

Pour éviter que son mari la reconnaît elle se glisse dans une des fenêtres où sont étalés des manteaux du soir et prend la forme d'une dame en cire.

Plus tard à son chagrin elle est témoin de ce que son mari donne un élégant manteau du soir à la femme inconnue, et puis peu de temps après Pinkerton s'en va, accompagné de la triomphante Juliette.

Mais Mme Pinkerton ne peut pas sortir de sa cachette , et doit y passer le soir et une partie de la nuit - Malheureusement pour elle des voleurs entrent de force dans le magasin et Mme Pinketonton est arrêtée, soupçonnée d'être la complice de la bande de voleurs -

Son mari, à qui le magasin a toujours recours dans les affaires délicate ,est appelé, et sa femme est mise en liberté.

Mais le pauvre Pinkerton est obligé de payer le magnifique manteau que sa femme s'est enveloppée quand elle était "dame en cire".

.....

